

LOVRANITS JÚLIA VILLÓ

LÍVIO és a fehér sárkány

RÁDULY CSABA ILLUSZTRÁCIÓIVAL

LOVRANITS JÚLIA VILLŐ

LÍVIÓ és a fehér sárkány

RÁDULY CSABA ILLUSZTRÁCIÓIVAL

Ezt mindenkinek el kellene olvasni, mert olyan izgalmas és vicces!

Kamionos angyalmentés, meg a motoros angyal van benne!

Amikor a szörnyek jöttek, hát ott izgultam, de jó volt!

Dani, 4 éves

Mindennap ezt kell mesélnem Benjinek. A szuperhős Lívió

tetszett neki a legjobban, aztán meg a motoros karácsony,

de összességében mindet szerette.

Reni, a 3 és fél éves Benji édesanyja

Legjobban az utolsó mese, a motorozós angyalkás tetszett, mert jól el lehetett képzelni. És a szörnyeket is! Mindegyiket látom magam előtt, de nem félelmetesek. Nagyon jó róluk a leírás, és vicces nevük van.

Vicces őket elképzelni.

Donát, 7 és fél éves

Mindenki megérdemelne egy sárkányt karácsonyra.

Sastojci a moly.hu-ról

Luca nagy figyelemmel hallgatta, kíváncsi volt és lekötötte.

Vitt magával mindegyik történet, mindig kíváncsi voltam

én is a következő részre is.

Melinda, a 4 éves Luca édesanyja

Mindegyik mesét nagyon élveztük, élmény volt olvasni és hallgatni is őket. Különösen tetszett, hogy mai nyelven szólítja meg a gyerekeket, ugyanakkor tanító jellege is van, hiszen tudományos felfedezések, utalások is helyet kaptak a történetekben.

Évi, a 7 és fél éves Viola édesanyja

A legjobb az volt, hogy a könyvben szerepeltek sárkányok, tündérek és angyalok, és el lehet őket képzelni. Tetszett, hogy a kisfiú kapott egy mesebeli „angyal hugit”, aki később a valóságban is megszületett, és a testvére lett igazából is. Aranyos és tanulságos történetek, minden gyereknek ajánlanám.

Viola, 7 és fél éves

Nagyon szeretem Júliában, hogy mindig a természet közelébe repít, és olyan dolgokról olvashatok, amikről az iskolában nem. Ebben a mesében egy cuki sárkánygyerek is van, nemcsak tündérek és angyalok.

Szeretem, hogy olyan mosolyogtató neveket tud kitalálni, jó őket elképzelni, és vicces is tud lenni.

Boglárka, 9 éves

Három és fél éves kisfiam egy-egy történet után csak ennyit mondott: „Olvass mégéég!”

Melinda, a 3 és fél éves Keve édesanyja

Előhang az írótól:

Sárkány születik – mese születik

Szülővárosomban barangolva véletlenül akadtam össze egy kedves volt osztálytársnőmmel és a fiacskájával. Hamarosan kiderült, hogy az óvodás kisfiú mindennél jobban szereti a könyveket, és gyakori látogatói a közeli antikváriumnak. Menten felajánlottam, hogy ha megmondja, mi a kedvenc állata, írok róla egy mesét. Bár akkor szabódott, és nem mondott semmit, hamarosan kaptam egy üzenetet az édesanyjától: a fiú kedvenc állata a sárkány, méghozzá egy fehér, Gilice nevű. (Nem ám cica, kutya vagy delfin, nagy általánosságban, hanem sárkány, méghozzá egy bizonyos.)

Ez után hosszas üzenetváltások következtek az édesanyával, hogy mi foglalkoztatja mostanában a fiát, mi érdekli, és ezek

alapján születésnapra, karácsonyra, névnapra sorra születtek a személyre szabott Gilice-mesék a sárkányról és barátjáról, a kisleányról.

A család engedélyével most ezt a csokrot tartja kezében a kedves olvasó.

Lovranits Júlia Villő

*Líviónak és családjának –
mert a mesehősök köztünk járnak*

Lívió egy gyönyörűséges, aprócska, világvégi városkában lakott, annak is a legszélén.

Minden egy varázslatos, december eleji napon kezdődött. Fehér hó borította a várost, és megnyitott a karácsonyi vásár. Az árusok felállították a bódékat a főtéren, és kürtőskalács meg fahéj illata szállt a levegőben.

Sárkány az antikváriumban

Lívió éppen a Telihold antikváriumban bóklászott Anyival. Az üzletet belengte a vénséges könyvek titokzatos, de megnyugtató illata, és talán valami varázslaté is.

Líviót egy különös hang riasztotta fel a böngészésből: fojtott sírást hallott a polcok közül. Nézett jobbra, nézett balra, de nem jött rá, ki sírhat. Nem az eladó bácsi volt, sem a morcos néni a tudományos könyvek előtt, de Anyi és Lívió sem sírt.

Hát akkor...? Ki sírhat?

És akkor meglátott egy bojtos farkincát, ami a mesekönyvek mögül csüngött ki. Ahogy belesett a könyvek mögé, azt is látta már, hogy egy hófehér sárkányfióka üldögél magányosan a polcon. Őt rázta a zokogás. Nefelejcskék szeme csupa könny volt.

Lívió meglepődött, de aztán bátran megcirógatta a szomorú, bozontos pofácskát.

– Ne sírj!

Anyi is odaguggolt melljük.

– Segíthetünk? – kérdezte.

– Ti láttok engem? – szepegte a kissárkány, és egy pillanatra a sírásról is megfeledkezett.

– Hát persze! – nevetett Lívió. – Már hogyan látnánk téged! Minálunk mindig repkednek sárkányok, szoktunk varázsolni is, és egészen jóban vagyok a tündérekkel.

– Vannak nálatok sárkányok? – kérdezte reménykedve a fehér csöppség. – És elvinnétek hozzájuk?

Tudjátok, épp az a baj,
hogyan elveszítettem
őket. Én voltam
a legkisebb, és
kiestem a
Meséből. Itt
meg hiába
kérdetek

bárkit is, hogy merre visz az út haza, nem látnak engem, nem hallják a beszédemet. Tudjátok, nem olvasnak meséket, és semmit nem tudnak se a tengerről, se a sárkányokról. És ha nem érek haza karácsonyra, az anyukám nagyon megijed.

– Gyere csak velünk, én Lívió vagyok, és mindent tudok a tengerről meg a sárkányokról! – suttogta megnyugtatóan Lívió.

– Én Gilice vagyok, a sárkánygyerek. És még csak azt se tudom, merre kell hazamennem, de azért a tengerről tudok egyet s mást!

Azzal mindannyian hazaindultak a titkos, világvégi város városvégi utcájába, az utcavégi házikóba. Ott pedig egyenesen Lívió szobájába mentek.

– Máris otthonosabban érzem magamat! – mondta kissé megvigasztalódva a kissárkány, ahogy megpillantotta a tengermélyi és sárkányos képeket a falakon.

Lívió pedig nagy gonddal kiválasztott három sárkányos könyvet a polcról: egy sárkánylexikont, egy szép, képes, sárkányos mesekönyvet és egy fotókkal teli könyvet egy tenger alatti kalandozásról.

– Melyik tetszik legjobban neked? – kérdezte Gilicét. A kissárkány habozás nélkül a mesekönyvet választotta.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

– Gyere, ülj mellém, nézzük együtt a képeket, és Anyival elmondjuk együtt a varázsigét.

Hirtelen csak a tűzgyújtó varázsige jutott eszükbe a Harry Potterből, de ez is megtette. Az volt a lényeg, hogy szívből kívánták, hogy hazajusson Gilice.

És láss csodát! Kopogtattak az ablakon. Lívió kinyitotta, és sárkánymama bedugta pöttyös orrát (a többi része nem fért be a szobába).

– Csakhogy megvagy, kincsem! – mennydörögte boldogan, megpillantva Gilicét.

– Mama! – szaladt az ablakhoz a kissárkány.
– Képzeld, elvesztem,
de Lívióék
megtaláltak!

